

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
КЖ 1 645/25
27.11.2025. године
НОВИ САД

15.12.2025
12/217/2022

У ИМЕ НАРОДА

Апелациони суд у Новом Саду, у већу састављеном од судија Зорана Париповића, председника већа, Видоја Митрића и Слободанке Гутовић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Маријане Мојсилов, као записничара, у кривичном предмету окривљене Снежане Цуцић, коју брани Радослав Чокић, адвокат из Новог Бечеја, окривљеног Јована Стиковића, кога брани Радомир Нешић, адвокат из Бечеја, окривљеног Јована Јованова, кога брани Марко Николић, адвокат из Новог Сада и окривљеног Галчик Иштвана, кога брани Радослав Чокић, адвокат из Новог Бечеја, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. Кривичног законика (КЗ), одлучујући о жалби браниоца окривљеног Јована Стиковића, као и о жалби браниоца окривљеног Јована Јованова, изјављеним против пресуде Основног суда у Бечеју број 1 К 217/22 од 15.7.2025. године, једногласно је дана 27.11.2025. године, донео

ПРЕСУДУ

Делимичним Усвајањем жалби бранилаца окривљених Јована Стиковића и Јована Јованова Преиначује се пресуда Основног суда у Бечеју број 1 К 217/22 од 15.7.2025. године, у делу одлуке о казни, тако што Апелациони суд у Новом Саду окривљене Јована Стиковића и Јована Јованова за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. Кривичног законика за које су наведеном пресудом оглашени кривим, осуђује на казне затвора у трајању од по 2 (две) године, сваког, док се жалбе бранилаца окривљених Јована Стиковића и Јована Јованова у преосталом делу Одбијају као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу ПОТВРЂУЈЕ.

Образложење

Пресудом наведеном у изреци окривљена Снежана Цуцић, са генералијама као у списима, оглашена је кривом због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. КЗ, па је суд применом чланова 4, 42, 45, 54. и 56. КЗ и осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, коју ће окривљена издржавати у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора. Истом пресудом првостепени суд је окривљене Јована Стиковића и Јована Јованова применом чланова 4, 42, 45. и 54. КЗ осудио на казне затвора од по 3 године, сваког. Такође, у односу на окривљеног Галчик Иштвана је на основу члана 422. став 1. тачка 1. ЗКП одбијена оптужба за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. КЗ у вези члана 35. КЗ.

Истом пресудом, на основу члана 246. став 8. као и члана 87. КЗ одлучено је да се од окривљених Цуцић Снежане, Стиковић Јована и Јованов Јована одузимају 14 биљака налик на биљке индијске конопље, развијености од 10- 40 цм, зелене боје у сировом стању, укупне бруто масе 455,37 грама и 147 биљака зелене боје, налик на биљке индијске конопље у сировом стању развијености око 2 цм, укупне бруто масе 20,30 грама, које су од Цуцић Снежане привремено одузете, према потврди о привремено одузетим предметима ПУ Зрењанин од 19.8.2021. године и које се имају уништити у складу са одредбама закона.

На основу члана 264. ЗКП окривљени Цуцић Снежана, Јован Стиковић и Јован Јованов су обавезани да плате све трошкове поступка и то у износима и на начин прецизно наведен у изреци и образложењу побијане пресуде.

Против наведене пресуде жалбе су благовремено изјавили:

-бранилац окривљеног Јована Стиковића, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због повреде кривичног закона, због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, као и због одлуке о кривичној санкцији са предлогом да Апелациони суд у Новом Саду побијану пресуду преиначи или укине, а предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање,

-бранилац окривљеног Јована Јованова, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, као и због одлуке о кривичној санкцији са предлогом да Апелациони суд у Новом Саду побијану пресуду укине и врати на поновно суђење, или да је преиначи у погледу одлуке о казни и окривљеном изрекне блажу казну, а браниоцу на име састава жалбе да се досуде трошкови у износу од 100.000,00 динара.

Одговора на жалбе није било.

Апелациони јавни тужилац у Новом Саду се својим дописом КТЖ број 821/25 од 29.9.2025. године изјаснио на тај начин што је предложио да се као неосноване одбију жалбе бранилаца окривљених Јована Стиковића и Јована Јованова и да се побијана пресуда потврди.

Апелациони суд у Новом Саду је одржао седницу већа, на којој седници је размотрио целокупне списе предмета заједно са побијаном пресудом коју је, у смислу члана 451. став 1. ЗКП испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама оценивши наводе и предлоге изјављених жалби и нашао:

Жалбе бранилаца окривљених Јована Стиковића и Јована Јованова су делимично основане.

Бранилац окривљеног Јована Стиковића је изјавио жалбу због битних повреда одредаба кривичног поступка, наводећи, односно цитирајући законски текст одредбе члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, али не образлажући из којих разлога је побијана пресуда нејасна, или који разлози побијане пресуде су нејасни и због чега. Такође, навео је да се окривљени бранио да није крив, а терет доказивања је на тужиоцу, па је дакле, прекршена презумпција невиности, као и да окривљени није имао континуирану одбрану, имајући у виду да је пре него што је овај бранилац постављен по службеној дужности, да је окривљеног бранио други бранилац. Имајући у виду садржај ових

тврдњи браниоца којима се не наводи ништа конкретно у вези са битним повредама одредаба члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП Апелациони суд у Новом Саду је такве жалбене наводе оценио као неосноване. Дакле, овај суд налази да је првостепени суд о одлучним чињеницама дао јасне и довољне разлоге, да је пресуда јасна, да изрека пресуде није неразумљива и да није у противречности са разлозима пресуде, да није дакле захваћена битним повредама одредаба кривичног поступка, а такође, окривљени је све време имао браниоца по службеној дужности, па је неоснован навод да није имао адекватну одбрану.

Тakoђе, бранилац окривљеног Јована Јованова, побијајући првостепену пресуду због битних повреда одредаба кривичног поступка, наводећи да су разлози које првостепени суд даје за своје закључке нејасни, заправо врши оцену исказа окривљене Цуцић и окривљеног Галчика, тврдећи да из њихових исказа не произлази да је именовани окривљени имао било какву улогу у предметном животном догађају, као и да је исказ Иштвана Галчика морао бити издвојен, јер је у односу на њега оптужба одбијена па он нема више никакво својство у предмету. Овај суд не прихвата те жалбене наводе, при чему ће о правилности утврђеног чињеничног стања бити још речи у одговарајућем делу ове пресуде, а што се тиче исказа окривљеног Иштвана Галчика, не постоји разлог да се његов исказ издвоји из списка предмета јер је у односу на њега јавни тужилац одустао од оптужбе, јер то није разлог прописан Законом о кривичном поступку за издвајање из списка предмета, а и без његовог исказа је било довољно доказа за утврђивање чињеничног стања као у изреци.

У суштини се жалбе бранилаца окривљених Јована Стиковића и Јована Јованова свode на тврдњу да нема доказа да су именовани окривљени извршили кривично дело за које су оптужени, и то бранилац окривљеног Стиковића кроз тврдњу да је окривљени Стиковић познавао само окривљеног Јованова, да остале окривљене уопште није ни познавао, да није знао да је окривљени Јованов имао намеру да узгаја биљке које су опојна дрога, да није могао да зна шта је у тим саксијама које је донео са окривљеним Јовановим у башту окривљене Цуцић. Бранилац окривљеног Јованова у својој жалби тврди да се из исказа окривљених Цуцић и Галчик никако не може утврдити оно што је првостепени суд утврдио – а то је било каква повезаност окривљеног Јована Јованова са овим кривичним делом, тврдећи да њега у својим одбранама ово двоје окривљених ни не помињу, нити указују на њега. Такође, бранилац окривљеног Јованова указује на то да није било биолошких трагова, фотографија са лица места, ДНК трагова, нема евиденције продаваца, нити комуникације овог окривљеног са било ким од саокривљених.

Ове жалбене наводе Апелациони суд у Новом Саду не прихвата. Наиме, првостепени суд је утврдио чињенично стање као у пресуди на основу свих доказа које је побројао на страни 8 пети пасус. Првостепени суд је правилно ценећи исказе окривљених закључио и утврдио да нема сумње у погледу тога да је окривљени Стиковић, замољен од стране овде окривљеног Јованова, преко Галчик Иштвана нашао парцелу – башту код окривљенен Снежане Цуцић, а ради узгоја биљке – марихуане. То потврђује окривљени Стиковић и окривљена Цуцић, док и исказ Галчик Иштвана иде у том правцу. Окривљена Снежана Цуцић је недвосмислена у тврдњи да је Иштван Галчик послао овде окривљене Стиковића и Јованова (које је она означила и показала на главном претресу да је реч о Јовици и Јоци) због договора да Стиковић и Јованов у њеној башти посаде те биљке, да нису донели лековите биљке, већ марихуану, а да је она за то требала да добије 500 евра, али их није добила. Јасно је описала да су обојица долазила, обилазили су биљке, неговали, прскали; да су пресађивали биљке и то у више наврата јер нису све клијале у исто време, да је знала да је реч о марихуани, јер јој је то

признао окривљени Стиковић, као и да су рекли да су те биљке „њихове“. Окривљени Јованов се бранио ћутањем. Дакле, насупротив тврдњама бранилаца окривљених Стиковића и Јованова, овај суд је става да је у конкретном случају доказано да су именовани окривљени извршили кривично дело за које су оптужени. Окривљена Цуцић и Стиковић су на довољно јасан и детаљан начин описали комплетан ток и редослед догађања, а што је поткрепљено и писаном документацијом на коју није било примедби.

Све су то разлози због којих је и за овај суд прихватљива оцена одбране именованих окривљених, а која је изнета на странама 10 и 11 првостепене пресуде. Стога се неосновано жалбама бранилаца окривљених Стиковића и Јованова првостепена пресуда побија због погрешно утврђеног чињеничног стања, а последично и због повреде закона, иако се о том жалбеном основу у жалби браниоца окривљеног Стиковића ништа не образлаже, па овај суд упућује на образложење које је првостепени суд на страни 12 побијане пресуде правилно изнео у погледу правне квалификације кривичног дела које се окривљенима ставља на терет, а које у свему прихвата овај суд и на које упућује. Из изнетих разлога се не може прихватити паушално изнет жалбени разлог браниоца окривљеног Стиковића из изјављене жалбе којим се првостепена пресуда побија и из разлога повреде кривичног закона.

Апелациони суд у Новом Саду испитао је побијану пресуду и у делу одлуке о казни по изјављеним жалбама бранилаца окривљених Стиковића и Јованова, па је нашао да су жалбе именованих бранилаца у том делу основане. Наиме, када је реч о окривљеном Стиковићу, првостепени суд, по оцени овог суда није могао да околности да окривљени није изразио жаљење (јер је право окривљеног да се брани како изабере) да значај отежавајуће околности, при чему првостепени суд није утврдио, ни ценио да је реч о окривљеном који је својом одбраном фактички допринео потпунијем утврђивању чињеничног стања. Околност да је реч о лицу које је ожењено и има једно дете првостепени суд правилно даје карактер даје карактер олакшавајућих околности, те стога, имајући у виду да отежавајућих околности није ни било на страни овог окривљеног, то је у том делу овај суд и преиначио првостепену пресуду, тако што је окривљеног за кривично дело за које је оглашен кривим осудио на казну затвора у трајању од 2 (две) године. Што се тиче окривљеног Јована Јованова, овај суд прихвата оцену првостепеног суда да је на страни овог окривљеног било олакшавајућих околности - јер је именовани окривљени такође ожењен; отац једног детета, док овај суд и за овог окривљеног не може да прихвати оцену првостепеног суда када утврђује да је отежавајућа околност та што није изразио жаљење, а ранија осуда од пре 30 година и по оцени овог суда нема карактер отежавајуће околности, па је због свега наведеног овај суд у том делу и у односу на овог окривљеног преиначио првостепену пресуду тако што га је осудио на казну затвора у трајању од 2 године. Што се тиче осуђиваности окривљених након извршења предметног кривичног дела, првостепени суд те околности није ценио као отежавајуће, па како није изјављена жалба јавног тужиоца то ни овај суд није могао да те околности цени као отежавајуће. Становиште је овог већа да ће се овако одмереним казнама затвора у односу на оба окривљена у потпуности моћи остварити, како општа сврха кривичних санкција из члана 4. КЗ, тако и сврха кажњавања из члана 42. КЗ.

Приликом доношења одлуке, Апелациони суд у Новом Саду је имао у виду и остале жалбене наводе бранилаца окривљених Јована Стиковића и Јована Јованова али их није посебно образлагао у овој одлуци, јер се њима не доводи у сумњу правилност и законитост првостепене пресуде, налазећи да исти нису од утицаја на другачију одлуку суда.

Из изнетих разлога, на основу члана 457. и 459. ЗКП Апелациони суд у Новом Саду је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-виши саветник
Маријана Мојсилов

зго

Председник већа – судија
Зоран Париновић